

je bila osnova za prihodnjo soseskino napravo Ljubljanskiga mesta pri velikim mestnim odboru prevdarjena in sklenjena. Nar več se govori zdej od tega, de po ti osnovi Judam ne sme pripušeno biti v Ljubljani se vseliti ali kakolastnino si kupiti. Ta osnova je šla na Dunaj v poterjenje. — Minister Bruk, ki je na Laškim mir sklenil s Sardinci, je prišel 25. dan tega mesca v Ljubljano in se je drugi dan po železnici na Dunaj podal. Njegova žena pa in družina, ki je tudi z njim v Ljubljano prišla, bo tukaj ostala do 17. kimovca, kér — kakor se za gotovo pripoveduje — bojo tisti dan Cesar z nekterimi svojimi ministri po železnici v Ljubljano se pripeljali in takó vožnjo po železni cesti slovesno začeli. De bo takó imenitin dan z mnogimi veselicami praznovan in de bo takrat Ljubljana komaj vse goste sprejela, ki bojo od blizo in od daljniga skupaj vréli, vsaki sam vé. — Gosp. Dr. Ulepič je za višjiga prokuratorja v Celjovcu izvoljen.

Novičar iz mnogih krajev.

Benetke so se na sv. Jerneja dan podále, in takó je tudi na Laškim konec vojske. Na Ogerskim se scer terdnjavi Komorn in Petrovaradin še niste podvérgle in še veliko puntarskih trum se vlačí po Ogerskim in Erdeljskim — tode njih poglavitna moč je razkropljena, odkar se je nar imenitniši vojskovodja Görgey s celo svojo armado podvergel, kar se je ob 4 popoldne 13. dan tega mesca pri Vilagosi pred Rusovskim generalam Rüdigerjem zgodilo. Dunajske novice pišejo, de si je Görgey prizadeval, se z južno ogersko armado združiti; ker pa ste ga v tem naménu avstrijska in rusovska armada prestrégle in ga v nar hujši stisko pripravile, de ni mogel ne naprej ne nazaj, se je podvergel. Görgeyeva armada je obstala iz 20,000 pešcov z 11 generali, 2000 konjkov in 130 topov (kononov). Ko se je Görgey rusovskimu generalu podal, so pešci puše in patrontaške preč položili, konjiki so s kónj sedli in sablje na sedla obesli. Potem so se vsi brez orožja v verste vstopili in so, spremljeni od treh regimentov lahkih rusovskih konjkov in 200 kozakov, v Veliki Varadin peljani bili. Görgey je prosil generala Rüdigerja, de naj pri viksimu zapovedniku rusovske armade, knezu Paskieviču, za-nj milosti prosi; obljubil je tudi pripomoči, de se bo vsa Ogerska armada podala. Kakor blisk je šla ta novica od ust do ust po deželi. Na več krajih so Ogri orožje proč pometali, in na cestah in po vaséh se najdejo mnogoverstne orožja in velike zaloge za vojsko. Kje je Košut, se še nič práv ne vé; tudi še nismo nič gotoviga zvedili, kje de sta generala Bem in Dembinski. Po nobeni vízi ne bo dolgo terpelo, de bo popolnoma konec ogerske vojske. — Presvitli cesar Franc Jožef so te-dej 23. dan tega mesca na vse svoje armade naslednje pismo iz Šonbruna pisali: „Moje junaške armade so si nepremeljive zasluge za Mojo hišo in za domovino pridobile. Nevarnosti, s kterimi sta punt in izdajavstvo obstanju cesarstva žugala, so premagane, in Vašim pogumnim delam, vaši junaški izterpljivosti ima cesarstvo povernitev mirú in pokoja v domačii, in pa vterjenje moči proti vunanjim deželam zahvaliti. Sinovi vsih narodov avstrijskiga cesarstva so bratovsko zavezo, ki jih edini, v verstah Moje slavne armade s svojo kervjó vnovič vterdili in v žlahni prizadetvi edin pred drugim pokazali visoko imenitnost, v kteri avstrijska armada že od starih časov slovi. Vojaki! Vaš Cesar se Vam zahvali v iménu domovine. Vi boste vedno ostali, kar ste bili: ponós in kinč Avstrije, nepremakljiva podpora cesarskiga trona in domačiga reda.“ — Du-

najske novice oznanijo posamesne pogodbe, po kterih je bil 6. dan tega mesca mir med našim Cesarjem in Sardinskim kraljem za prihodnje čase sklenjen. V teh pogodbah je tudi izgovorjeno, de ima Sardinski kralj za prizadete vojskine stroške našimu cesarju 75 milijonov frantov (en frank je po našim denarji 23 krajc.) plačati, in sicer 15 milijonov frankov v gotovim denarji konec prihodnjiga mesca kozoperska; po tem pa konec grudna 6 milijonov, in vsaki drugi mesec spet 6 milijonov, takó de bo v desetih brištih celi dolg poplačan — z obresti ali čimži vred. Za poroštvo gotoviga plačila bo Sardinsko vladarstvo zastavilo dolžne pisma, ki so na Sardinsko deželno premoženje zapisane. Osem dni po sklepu teh pogodb bo vsa naša armada zapustila Sardinsko deželo. — Naš minister notranjih oprav, gosp. Dr. Bach je unidan po nastopu svoje visoke službe na vse deželne poglavarje pismo poslal, ki je vse hvale vredno. Bog daj, de bi se vsi ukazi, ki jih minister v tem pismu cesarskim uradnikom (Beamten) delí, tudi zvesto spolnovali, de bi vsi uradniki svoj imenitni poklic, pa tudi svoje dolžnosti natanjko spoznali, in de bi takó besede ministrove povsod resnica postale! Nar važniši poglavja tega pisma so: de naj uradniki skerbé, de se postavam povsod čast in pokoršina skaže, — de uradniki pravi duh in ne le mertve čerke postav sami dobro spoznajo, — de si prizadevajo, zaupanje ljudstva si pridobiti, — de naj z ljudstvom živé, — de naj svoje opravila naglo opravljajo brez nepotrebnih pisarij, — de naj nikar ne mislijo, de cesarske službe so le zató, de si svoj vsakdanji kruh z njim služijo, — de naj poslušajo misli in vošila ljudstva, naj si bojo z besedo, ali po časopisih ali po postavnih družbah na znanje dane, — de naj v vsih svojih opravilih nikdar postavne poti ne zapustijo i. t. d. — V Rimu težko pričakujejo Papeža, ki je še zmirej v Gaeti; trije kardinali, kteri zdej v Rimu oblast v rokah imajo, se Rimcam sploh prehudo po starim kopitu ravnajo, zató niso z njimi clo nič zadovoljni. — Ravno príde gotova novica, de se je terdnjava Komorn podvérgla; tudi od Petrovaradina se to piše, pa za gotovo se še vunder ne vé.

Pogovori vredništva.

Gospodu Fr. Židanu, bogoslovcu v Gorici, damo z lepo hvalo na znanje, de smo njegovo nabero za slov. besedivnik prejeli. Ravno takó tudi gosp. Drju. Šubicu v Celji. — Pesmico od »zapušeniga dekleta« gosp. N.— smo prejeli; práv z veseljem vidimo, de se duh slovenski povsod lepó oživlja; — pa nam ne boste za zlo vzeli, če je ne natisnemo, kér sami véste, de ni vse tudi za natis, kar se med prijatli prijazno bere. Le naprej s poskušnjami! Enkrat bo že tudi kaj za natis vgodniga. Gospodu K.... iz Gorice: Kar ste nam za poskušnjo zastran répe poslali, prosimo bolj na tanjko popisati, kér se iz tega sostavka ne da vganiti, kako bi repno séme v mlado répico vtaknjeno zamoglo répo odebeliti?

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	25. vélic. serpana.		20. vél. serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	14	2	18
1 » » banaške	2	30	2	30
1 » Turšice.....	—	—	1	40
1 » Soršice.....	—	—	2	—
1 » Rěži.....	1	24	1	30
1 » Ječmena.....	1	18	—	—
1 » Prosa.....	1	36	1	18
1 » Ajde.....	—	—	1	27
1 » Ovsa.....	—	52	—	57